

minde om, at Kommissionen eller Udvalget af 1911 ganske vist fremkom med en enstemmig Indstilling, men at der dog med Hensyn til Forslagets Begrundelse indenfor Udvalget har udskilt sig et Mindretal. Dette Mindretal, som jeg ogsaa omtalte for et Øjeblik siden, har begrundet sin Gaaen med til Kommissionsforslaget med, at man overfor de Krav om en fyldigere Uddannelse, der fra anden Side har været rejst, har ment ikke at burde modsætte sig en Forøgelse af Kravene. Mindretallet udtaler imidlertid udtrykkeligt — det findes i Betænkningen Side 41, første Spalte —: „Allerede de nu foreskrevne Krav til vore Navigationseksaminer er i alt væsentligt paa Højde med de videst fremskredne i de fleste andre Stater.“ Dette er jo en meget utvetydig Udtalelse, der ikke lader formode, at vi herhjemme staar tilbage i Henseende til Navigatordygtighed. Hvis nu Flertallet ikke delte denne Anskuelse, vilde det have ligget meget nær, om det i sin Betænkning havde taget Afstand fra Mindretallets Bemærkninger. Men her ser vi det højst mærkelige, at den samlede Kommission saa langt fra tager Afstand fra, hvad Mindretallet har sagt paa dette Omraade, at den endog i meget væsentlig Grad understreger det, Mindretallet har sagt. Jeg skal her henviser til Kommissionsbetænkningen Pag. 30, første Spalte. Dér siger Udvalget: „Det ligger i de særlige Forhold, hvorunder Søfarten virker, at der i højere Grad end ved de fleste andre borgerlige Erhverv maa stilles særlige Krav som Betingelse for Ret til at drive Søfarten som Erhverv. Med Hensyn til Omfanget af disse Krav har der i Udvalget hersket fuld Enighed om, at det i Overensstemmelse med de af Kommissionen af 1886 fremdragne Synspunkter bør kræves, at Navigatorerne er udrustede til at kunne føre Skib over Søen med fuld Sikkerhed for Menneskeliv, Ladning og de mødende Fartøjer, og at deres Uddannelse derfor bør sætte dem i Stand til at fyldestgøre disse Krav, i hvilken Henseende de i den nuværende Styrmandsksamenslov af 1892 stillede Fordringer til Navigatorernes teoretiske Uddannelse i de nautiske Fag i alt væsentligt maa anses for fyldestgørende“. Naar jeg kalder denne Udtalelse for en Understregen af

Mindretallets Stilling, er det, fordi Mindretallet dog i al Almindelighed kun taler om Uddannelsen herhjemme i nautiske Fag, altsaa baade om den tvungne Eksamen og om den frivillige, medens det samlede Udvalg udtrykkeligt taler om de Fordringer, der stilles til Navigatorerne, og dermed erklærer de Krav, der i de nautiske Fag stilles ved den tvungne Styrmandsksamens, for fyldestgørende.

Det forekommer mig unægtelig, at dette er en meget mærkværdig Begrundelse for, at man ønsker at faa indført meget skærpede Krav til Dæksbefalingsmændene, og man spørger uvilkaarlig: Er det da andre Ting, Udvalget har taget Sigte paa, end den egentlige nautiske Undervisning? Og ganske rigtigt, det fremgaar klart af Kommissionsbetænkningen, at man særlig har sigtet paa et helt andet Maal end Navigatordygtigheden, nemlig paa det, som man kalder: Højnelse af Navigatorstandens Niveau. Udtalelsen herom findes i Kommissionsbetænkningens Pag. 30, Sp. 2, hvor man siger: „Der blev i denne Forbindelse henvist til, at den betydelige Udvikling, Skibsfarten har gennemgaaet i Tiden siden Emanationen af fornævnte Eksamenslov, har bevirket, at der tiltrænges en Højnelse af Navigatorstandens Niveau. Det blev endelig fremhævet, at man indenfor Navigatorstanden er sig dette Forhold bevidst, og at man i en Forøgelse af den teoretiske Uddannelse ser Midlet til at opnaa den paakrævede Forbedring“. Naar Udvalget eller Kommissionen selv har erkendt, at det ikke er i de nautiske Fag, at der behøves en videregaaende teoretisk Undervisning, maa vi i denne Sal, særlig efter de nu citerede Udtalelser, have Lov til at forudsætte, at Kravet om den videregaaende Undervisning gælder helt andre Fag end Navigationsfagene, Fag, som ikke er nødvendige, for at man skal kunne føre et Skib sikkert over Søen. Og hertil skal jeg sige, at det forekommer mig, at det vel for os alle er ønskeligt, at de forskellige Samfundslag højnes med Hensyn til Kundskaber; men har paa den anden Side Staten Lov til at gribe ind med Tvang for at fremme en almindelig Højnelse af Niveauet? Jeg synes, at dette Spørgsmaal maa besvares med Nej. I denne Sal vilde dog ingen